

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 23 Νοεμβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προχθεσινῶν πρακτικῶν, Ἀνεγνώσθη πάλιν ὁ περὶ κανταγίου καὶ κοιλοῦ προεκδοθεὶς νόμος, καὶ μετὰ ἱκανὴν συζήτησιν περὶ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ § ΣΤ' καὶ ἀντικλιστασίας τοῦ προβληθέντος παραγράφου παρὰ τῆς ἐπεξεργασθείσης τὸν νόμον τοῦτον ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσθη ν' ἀκυρωθῇ ὁ ΣΤ' παράγραφος καὶ ν' ἀντικατασταθῇ ἀπαρallάκτως ὁ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προβληθείς.

Ἐπρόβαλεν ὁ Κ. Ἐμμ. Σπυρίδωνος, ὅτι ὡσάκις ἡ Βουλὴ πλήρης οὖσα ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς, καὶ μετὰ ταῦτα τινὲς τῶν Βουλευτῶν ἤθελον ἀναχωρήσει ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου, οἱ μένοντες Βουλευταὶ νὰ ἐξακολουθῶσι τὰς ἐργασίας τῶν, καὶ αἱ πράξεις αὐτῶν νὰ λογίζονται νόμιμοι, ὡς ἐπὶ πλήρους συνεδριάσεως.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις· ἀπεφασίσθη δὲ προσέτι ὅτι οἱ ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἀναχωρήσαντες νὰ μὴ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐναντιώνωνται τὴν ἐπαύριον εἰς τὰς τοιαύτας ἀποφάσεις τῶν μεϊνάντων Βουλευτῶν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἀναφορὰ τοῦ Παναγιωτάκη Κωνσταντίνου Μ. Θεοδώρου, καὶ Παναγιώτῃ Ἀλεξίου Βοστανισιάνου, διὰ τῆς ὁποίας παρασταίνουν ὅτι, καθ' ὃν καιρὸν ἔγεινεν ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας Βοστίτσης, αὐτοὶ δὲν ἦσαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην καὶ ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἐδῶ συμπολιταὶ τῶν τούτων ἐπληροφόρησαν ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ δὲν ἦτο τακτικὴ, ἀπατηθέντες ἀνεφέρθησαν κατ' αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν· ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν ἐπληροφόρηθησαν τόσον ἀπὸ τὰ ἴδια ἔγγραφα του, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπαρχίας καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖθεν ἐρχομένους, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἔγεινε τακτικὴ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἐβῆκαν ἀπὸ τὴν ἀπάτην, καὶ κατὰ χρέος πληροφοροῦν τὴν Βουλὴν.

Συγχρόνως ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλη τῆς ἐπαρχίας Βοστίτσης μετὰ 440 ὑπογραφῶν καὶ ἀπὸ τὰ τρία μοναστήρια τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ὑπογεγραμμένη καὶ ἐσφραγισμένη, διὰ τῆς ὁποίας παρασταίνουν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Χαραλάμπους, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας τῶν, ἔγεινε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν νόμιμος.

Τὸ ἀντιπροσωπικὸν ἔγγραφον τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Χαραλάμπους ἐνεκρίθη ὁμοφώνως ἀπ' ὅλον τὸ σῶμα νόμιμον.

Καὶ δυνάμει τῆς προγενομένης ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν 19 Σεπτεμβρίου ἔγεινεν ἀπαράδεκτος ἡ προαναγνωσθεῖσα ἀναφορὰ τῶν ὀλίγων τινῶν ἀτόμων τῆς Βοστίτσης. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅτι καὶ εἰς τὸ ἔξης, ἐὰν ἤθελε παρυσιασθῇ καμμία τοιαύτη ἀναφορὰ κατὰ τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ ἔγγραφου τοῦ εἰρημένου Βουλευτοῦ, νὰ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Τῇ 25 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Α' Στολάρχου λόρδου Κοχράνου, διὰ τῆς ὁποίας λέγει, παρ' ἐλπίδα πληροφορεῖται ὅτι ἄτακτος ἐκτελεστικὴ δύναμις ἐστάλη εἰς Μέθυνα, καὶ βιάζουσα τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους φορολογεῖ, ἐνῶ αὐτοὶ προσφέρουν εἰς τὸ ἔθνος τοὺς ἀνήκοντας φόρους διὰ τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ συνταγματάρχου Φαβιέρου τακτικὸν σῶμα, καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι εὐχαριστημένοι καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ Μεθενῖται προσθέτει δὲ ὅτι ἡ πράξις αὕτη διὰ κανένα λόγον δὲν ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ, ἐνῶ μάλιστα ὁ συνταγματάρχης Φαβιέρος λείπει ὅτι δὲν θέλει συγχωρήσει ν' ἀναχωρήσῃ ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις μετὰ τὰ συναχθέντα χρήματα, καὶ ὅτι περιμένει τὰς περὶ τοῦ πράγματος τούτου πληροφορίας καὶ ὁδηγίας.

Ἐμεινε ν' ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς τὴν αὐρινὴν συνεδρίαν.

Τῇ 26 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 5, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι εἰς τινὰς ὅθους τῆς διατάξεως παρατηρεῖται ἀσάφεια, εἰς ἄλλους περιπλοκὴ τινῶν ἀνηκόντων εἰς ἐνάγοντα μᾶλλον παρὰ εἰς κριτὴν, καὶ ἀλλαχοῦ ἐνέργεια ἀπαραίτητος, ἐνῶ ἡ ἐνέργειά τινῶν, ὅταν αἱ περιστάσεις δὲν τὴν συγχωρῶσιν, εἶναι ἐπιζήμιος, καὶ ἡ ἀναβολὴ τῶν τοιούτων εἰς προσφορύτερον καιρὸν εἶναι ὁ ἐνεργητικώτερος καὶ ὠφελιμώτερος τρόπος· ζητεῖ δὲ νὰ διυρισθῇ μία Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις συνελθοῦσα μετὰ τὰ μέλη τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς νὰ συσχεθῶσι, διὰ νὰ μεταβληθῶσιν ὅλα ταῦτα εἰς τὸ εὐληπετότερον, καὶ νὰ μεταρρυθμισθῶσιν εἰς τὸ χρεωδέστερον.

Προσθέτει δὲ ὅτι μέχρι τῆς ἐπεξεργασίας τῆς δια-

ἀξέως ἢ ἐπιτροπῇ θέλει ἐνεργεῖν τὰ χρέη τῆς κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει ὁδηγίας.

Ἀπεφασίσθη ὅτι ἡ ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ, νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις τῆς εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, καὶ νὰ τὰς καθυποβάλλῃ, ὅσον τάχως, εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς βουλῆς, καὶ ἂν εἶναι ἀναγκαῖον, νὰ παρευθιασθῶσι καὶ ὅσα τῶν μελῶν τῆς θέλωσι διὰ νὰ ὁμιλήσωσι καὶ διὰ ζώσης.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλη τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 3 περὶ τῆς ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀρχῇ τῆς διαδικασίας τῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀρχῇ τῆς διαδικασίας, καὶ ὁ Κ. Ἐμμ. Σεργόπουλος, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἀσθενεῖ, καὶ ἐν ἄλλο μέλος παραιτήθη ὡς ἂν ἀντικατασταθῇ ἄλλο· διὰ τοῦτο παρακαλεῖ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης· καὶ ἂν αὐτοὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐνεργηθῇ, νὰ τῆς δοθῇ ἡ ἄδεια νὰ ἀρχίσῃ αὐτὴν τὴν διαδικασίαν.

Ἀπεφασίσθη ὅτι τὰ ἐπὶ τὰ μέλη τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς ἔχουν μὲν τὴν ἄδειαν νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας τῶν, δὲν δύνανται ὅμως νὰ κάμωσι κάμμιν ἀποφασιν, πρὶν συμπληρωθῶσι καὶ τὰ ἐννέα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Κατὰ συνέπειαν δὲ ἐπὶ τὴν ἀποφασίαν διαφόροι πολῖται, ἀπὸ τοὺς ὁποίους νὰ ἐκλεχθῶσι τὰ δύο ἐλλείποντα μέλη τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἔμεινε νὰ ψηφοφορηθῶσι εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τὸν κύριον Νικόλαον Οἰκονόμον.

Ἐδόθη κατὰ σοῦ γραφὴ τῆς Λογιστικῆς ὑπ' ἀριθ. 322, καταταχθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 15, δι' ἧς σὲ ἐνάγει ὅτι χρεωθεῖς μὲν εἰς τὸ ἔθνος γρόσια 16,089: 7/40, νὰ δώσῃς δὲ λόγον διὰ γρόσια 189,334: 1/10, ἐπιστρέφων 64 ἐξήκοντα τέσσαρας διαταγὰς ἐκδοθείσας ὑπὸ ὀνόματα διαφόρων.

Προκαλεῖσαι λοιπὸν νὰ παρευθιασθῇς ὅσον τάχιστα εἰς τὴν Ἀναθεωρητικὴν, ἵνα ἀκούσας τὴν κατὰ σοῦ ἐκθεσομένην κατηγορίαν ἀπολογηθῇς.

Σοὶ ἐγκλείεται δὲ ὁ § β' τῆς διατάξεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης πρὸς ὁδηγίαν σου, κατὰ τὸν ὅποιον σοὶ δίδεται προθεσμία ἡμερῶν δέκα.

τῇ 8 Δεκεμβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ἀναστάσιος Εἰλαίων.

Ἀλέξιος Λουκόπουλος.

Σταμάτιος Δάρας.

Δημήτριος Γ. Κριεμάδης.

Γεώργιος Λιαοσταφίδας.

Γ. Πλέσσος.

Ὁ γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Λουκάς.

Ἐκ Χίου, 5 Δεκεμβρίου.

Ἀποσπασμα ἀξιωματικοῦ γράμματος.

Τὰ πράγματά μας καθημέραν προσκαίνομεν ἐπὶ τὰ θελτίω.

Ὁ ἀμοιβαῖος βολισμὸς βομβῶν καὶ κανονίων εἶναι καθημεριῦσις. Αἱ μὲν ἐχθρικοὶ βόμβαι ἐπλήγησαν ἐλαφρὰ ἓνα τῶν πλοίων τὰ χαρακώματα ἐργατῶν μας, αἱ ἡμέτεραι δὲ ἐπροξένησαν μεγάλας ζημίας ἐν τῷ φρουρίῳ. Ε-

κρήμνισαν τὴν οἰκίαν τοῦ ἀγῶ τοῦ ἐπιθαλασίου φρουρίου, ὅπου ἐφονεύθη αὐτὸς μὲ ἐξ ἄλλας ψυχὰς· ἐχάλασαν ἓνα μύλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐφονεύθησαν δεκατρεῖς ἐχθροὶ, καὶ δύο οἰκίας πλησίον τῆς τοῦ πασσᾶ, εἰς τὴν μίαν τῶν ὁποίων κατέκει ἡ οἰκογένειά του.

Τὰ στρατεύματά μας εὐρίσκονται τόσον πλησίον τοῦ φρουρίου, ὥστε ἀκούουν καὶ αὐτὰς τὰς οἰμωγὰς τῶν ἐχθρῶν ἐχόντων, ὡς φαίνεται, πολλὰς χρεῖας καὶ πασχόντων μεγάλην στενοχωρίαν. Ἀπὸ τινῶν ἡδὴ ἡμερῶν αἱ πλείότεραι βόμβαι τῶν σβέννυνται χωρὶς νὰ σπᾶνωσι, καὶ παρατήρησαμεν ὅτι ἡ πυρίτις τῶν εἶναι ἀχρευστάτης ποιότητος, πεπηγμένη ἀπὸ ὑγρότητα καὶ πολλὰ ἐξατμισμένη.

Διὰ διαφόρων μέσων πληροφορούμεθα ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πολιορκίας ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἐντὸς τοῦ φρουρίου ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους, ἐν οἷς καὶ πολλοὶ πυροβολισταί.

Προχθὲς διὰ νυκτὸς οἱ ἡμέτεροι ἔκαμαν κῆρυκα ἀπὸ πειρᾶν κατὰ τῶν εἰς Τσεσμεν εὐρισκομένων ἐχθρῶν πλοιαρίων, ἀλλὰ τὸ βαθὺ σκότος καὶ ὁ ἐναντίος εἰς τὴν ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ Στεσμε ἐξόδου ἄνεμος ἐμποδίσεν τὴν τελείαν τοῦ ἐπιχειρήματος ἐπιτυχίαν. Μόνον ἐν κενῷ πλοιαρίῳ ἐσυλήφθη, καὶ δύο τῶν φορτωμένων, ἐνῶ ἐσύροντο, ἐκάθησαν ἐν τῷ στομίῳ τοῦ λιμένος, καὶ ἐγκατελείφθησαν ἀπὸ τοῦς ἡμετέρους, διότι εἶχον προφθάσει πολλοὶ ἐχθροὶ διὰ ξηρᾶς, οἵτινες διὰ τοῦ τουφεκιβολισμοῦ τὰ ὑπερασπίσθησαν.

Χθὲς ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν οἱ Ἀντιπρόξενοι Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας διὰ βασιλικῶν Ἀγγλικῶν πλοίου ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντος.

Ἡ Δημογεροντία τῆς νήσου ταύτης ἐπὶ τὴν ἐκ τῆς ἐπισήμου γράμματος καὶ τοῦς Δυτικοὺς κατοίκους τῆς Χίου εἰς τὴν συμμέθεξιν τῶν πραγμάτων.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ δημογεροντία τῆς Χίου

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον κύριον κύριον Ἰωάννην Ἰσίδωρου τοποτηρητὴν τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας ἐν Χίῳ.

Σεβασμιώτατε Πάτερ.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ τοῦ πολέμου καθ' ἡμέραν εὐτακτοῦνται καὶ προσδεύουν, καὶ ἐλπίζομεν σύντομα νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων μας μετὰ τὴν ὑπερασπιστικὴν μάχιστα μεσολάβησιν τῶν σεβαστῶν τῆς Εὐρώπης Μοναρχῶν εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, δεύτερος καὶ οὐσιώδης σκοπὸς μας εἶναι νὰ διοργανίσωμεν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου, καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὸ πολιτικόν, διὰ τὸ ὅποιον μᾶς ἐπεφόρτισεν ἐξαιρετικῶς ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἀπαιτεῖ τὴν σύμπραξιν ὅλων τῶν σημαντικῶν κατείκων τῆς νήσου, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς ἐμπειρίας τῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς νήσου πράγματα θέλουν συνεργήσουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν συντελεστέαν λατρεπτοῦσιν αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἀποτεινόμεθα εἰς τὴν σεβασμιότητά της, παρακαλοῦντες τὴν νὰ προσκαλέσῃ καὶ

τοὺς σημαντικοὺς τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας χριστιανούς, καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ πνευματικῶς νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν δημογεροντίαν ταύτην, διὰ νὰ ἐκλεθῶσιν ἐξ αὐτῶν οἱ ἐναρετώτεροι καὶ ἀξιώτεροι, καὶ νὰ συνδουλεύωσι μετ' ἡμᾶς εἰς τὰ πολιτικά τῆς κοινῆς πατρίδος ὑπουργήματα.

Ἡ σεβασμιότης τῆς Δέλει τοὺς πληροφορήσει ὅτι, κατὰ τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα τοῦ ἔθνους, ὅλοι οἱ χριστιανοὶ εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων, καὶ ὅτι ὅλοι ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα· τοῦτο εἶναι σύμφωνον καὶ μετὰ τὰ παλαιὰ ἔθιμα τῆς περικλεοῦς καὶ πολυπαθοῦς ταύτης πατρίδος μας, ὡς οἱ ἴδιοι γνωρίζουσι. Διὸ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι προθύμως θέλουσι τρέξιν εἰς τὴν ἐκπληρῶσιν τοιοῦτου ἱεροῦ χρέους, ὡς καὶ τὸ ἐναντίον θέλει λυπήσῃ πολὺ καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν. Μετὰ τὴν προσδοκίαν εὐκταίας ἀποκρίσεως μένομεν μετὰ τὸ προσήκον πρὸς τὴν σεβασμιότητά της σέβας.

Ἐν Χίῳ, τῇ 30 Νοεμβρίου 1827.

Οἱ Δημογέροντες
Στ. Ζυγομαλάς.
Ἐμμ. Σκαρामαγκᾶς.
Λουκάς Ράλλης.

Ὁ γράμμ. τῆς δημογεροντίας Ζ. Ν. Εὐμορφόπουλος.

Ἀποκρίσις.

Τιμιώτατοι κύριοι καὶ φίλτατα τέκνα.

Ἀσμένως ἀπαντῶ εἰς τὴν Τιμίαν σας τῆς χθὲς καὶ μετὰ ἄκραν εὐχαρίστησιν παρατηρῶ τὰ ἀξιόπαινα τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ αἰσθήματα, τὰ ὅποια ὁδηγῶν τὰ διαδήματα τῆς σεβαστῆς ταύτης κυδερνήσεως. Ἐν ταύτῃ εἶμαι πολλὰ εὐαίσθητος εἰς τὴν Τιμὴν, τὴν ὅποιαν κάμνετε εἰς τοὺς Καθολικοὺς μὲν προσκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὸ τὸ ἀρχεῖον, διὰ νὰ συνεργήσωσι μετ' ἡμῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κοινῆς πατρίδος. Μολοντοῦτο, ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρὸν τὸ ποίμνίον μὲν εὐρίσκεται διεσκορπισμένον εἰς διάφορα μέρη, σὰς παρακαλῶ νὰ λάβετε τὴν καλοσύνην νὰ παραιτηθῇτε κατὰ τὴν ὥραν ἀπὸ τῆς Τιμῆς, τὴν ὅποιαν τοῦ προσφέρετε, παρακαλῶν σας νὰ μᾶς τὴν φυλάξετε εἰς καιρὸν ἀρμοδιώτερον.

Τόσον ἐγὼ, ὅσον καὶ τὸ ποίμνίον μου, εἴμεθα ἐντελῶς πεπεισμένοι περὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης σας· ἔστε δὲ καὶ σεῖς βεβαιώτατοι περὶ τῆς ἀπὸ μέρους μας ἰσῆς ἀγάπης.

Ἐν τοσούτῳ ὑφόνων τὰς εὐχὰς μου πρὸς τὸν Ὑψίστον, νὰ εὐλογήσῃ καὶ κατευοδώσῃ τὸ ἀρχεῖον ἐπιχειρήματά σας, ἔχω τὴν Τιμὴν νὰ εἶμαι κτλ.

Ἐν Χίῳ, τὴν 1 [13] Δεκεμβρίου 1827.

Ἰω. Ἰσιδώρου Ἰεποτηρητῆς τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ἐκ Γραμβούσης, 7 Δεκεμβρίου.

Ἐπιστολὴ τοῦ συμβουλίου τῆς νήσου Κρήτης πρὸς τοὺς κυρίους ἀντιπροσώπων αὐτῆς.

Σήμερον μᾶς ἦλθε καὶ τὸ γουλετδόρικον μετὰ χαρὰς εὐαγ-

γέλια ἀπὸ τὰ στρατιώτεια. Οἱ ἐδικοὶ μᾶς προχώρουν μετὰ γιγαντιαία βήματα, τοὺς σκοτόνουν ἀρκετοὺς, πολέμους καθημέραν κάμνουσιν, καὶ εἰς ὅλας τὰς μάχας, χάρις τῷ Θεῷ, ἐνίκησαν. Ἀπὸ τὸ περικλειόμενον ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς τῶν ὀπλ. ἀρχηγῶν πληροφορεῖσθε καλῆτερά, καὶ ἄλλα περισσύτερα μᾶς γράφουσιν εἰς ἰδιαιτέρα γράμματα μετὰ λόγον τὰ στρατεύματά μας καθαρίζοντα ἕως αὐτῆς σχεδὸν δέκα ἐπαρχίας προχώρουσιν εἰς τὸ Μεγάλον Κάστρον. Οἱ Σφακιανοὶ ἐπῆραν πολέμεφ' ὅδια καὶ ἐπαναστατῶσι καὶ οὕτω γενικῶς. Τὸ στενὸς πολιορκούμενον φρούριον τῆς Ἱερραπύλῃς ζητεῖ τὸν ἐξοχώτατον Α' Στόλάρχον νὰ παραδοθῇ εἰς αὐτόν.

Ἀύριον φεύγουσιν δι' ἐκεῖ ἕως 800 στρατιῶται οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ γενναίου Κ. Μιχαὴλ Πορτοῦ καὶ λοιπῶν ἄλλων ὀπλ. ἀρχηγῶν ἢ ἕως τῶρα ἀεγοῦντες τῶν ἐστάθῃ ἀπὸ τὴν ἐναντιότητά τῶν ἀνέμων. Ἐπανεστάτησε καὶ ὁ γενναῖος Τσουδερός ἐν γένει τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλάβομεν γράμματα, ἐξ ὧν μακάριον ὅτι ἐκατέβησαν εἰς τὸν Στρουμπουλὸν ἕως χίλιοι στρατιῶται, ὥστε ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ ἡ πολιορκία τοῦ Μεγάλου Κάστρου δὲν ἀπέχει παρὰ μίαν ἡμέραν ὥραν.

Ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῶν ὀπλ. ἀρχηγῶν ἐκ τοῦ γενικοῦ στρατοπέδου τῆς Κρήτης πρὸς τὸ συμβούλιον τῆς νήσου Κρήτης.

“ Δὲν λείπομεν κατὰ χρέος νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν τὰ ὅσα μέχρι τοῦδε ἐπράξαμεν.

„ Εἰς τὰς 20 τοῦ τρέχοντος ἐκάραμεν ἀπόδασιν εἰς τὴν Κρήτην ἀπὸ τὸν λιμένα τοῦ ἁγίου Νικολάου πλησίον τοῦ φρουρίου Σπιναλόγκας, ἐκυριεύσαμεν χωρὶς ἀντίστασιν τὸ χωρίον Κρισιὰ. Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐκινήσαμεν κατὰ τὸ νένυ χωρίον τῆς Μεραμπέλου, ὅπου εὗρομεν διακκοινοὺς ἐχθροὺς, ἐξ αὐτῶν ἄλλους μὲν ἐφονεύσαμεν, ἄλλους δὲ ἐζωγρήσαμεν, καὶ οἱ μέιναντες κατέφυγον εἰς ἕνα δυνατὸν πύργον τοῦ διαληφθέντος χωρίου. Ἐνῶ δὲ εἴχομεν αὐτοὺς πολιορκημένους ἐφθασαν ὑπὲρ τοὺς 300 πρὸς βοήθειάν τῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐλάβον τὰ ἐπίχειρα τῆς ὁρμῆς τῶν, διότι ὅχι μόνον τοὺς ἐδιόσαμεν νὰ ὀπισθοδρομήσουν, ἀλλὰ καὶ ζωντανούς ἐπιάταμεν ἐξ αὐτῶν δεκατέσσαρας, ἐκτὸς τῶν φονευμένων, καὶ 50 ἀλογομούλαρα. Εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἐκ τῶν ἐδικῶν μᾶς ἐφονεύθησαν τέσσαρες, ἐπληρώθησαν καὶ ἑπτὰ, εἰς ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ οἱ γενναῖοι Κ. Ἰωάνν. Χουδάλης, „ Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν σῶμα, διωρισμένον νὰ προκαταλάβῃ τὰ στενὰ τῆς Σπιναλόγκας, ἐφόνευσεν εἴκοσιν ἐχθροὺς, καὶ ὅκτω ἐζωγρήσεν μετὰ πολλὰ γυναικόπαιδα.

„ Εἰς τὰς 23 τοῦ ἰδίου, ἐνῶ ἐκανονοβολοῦσαμεν τοὺς εἰς τὸν πύργον ἀποκλεισθέντας ἐχθροὺς, ἐφθασαν αἰφνιδίως ὑπὲρ τὰς 2000 ἐχθροὶ, ἐφωδιασμένοι μετὰ κανόνια καὶ ἐν χαβανί, καὶ διοικούμενοι παρὰ τοῦ Κιαχαγιάμπεη τοῦ Μεγάλου Κάστρου· ἀλλ' ἡ ἀπαραδειγμάτιστος ὁρμὴ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόδισε τὴν προχώρησίν τῶν ἐνδότερον, καὶ οὕτως ἐθιάσθησαν νὰ στρατοπεδεύουν εἰς μίαν ὄχυνον πέσιν ἐνὸς μοναστηρίου ἀντικρὺ τῶν ἐδικῶν μᾶς ὀχυρωμάτων. Ὁ ἀμοιβαῖος τυφεκισμὸς καὶ κανονοβολισμὸς διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ ὥρας, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες τελευταῖον εἰς τὸ ὄχυρωμα

τῶν ἐχθρῶν ἐπιπεσόντες πανταχόθεν, τοὺς ἐδί'ασαν νὰ περι-
κλεισθῶσιν εἰς τὸ μοναστήριον ὅλοι. Περὶ τὴν ἁ τῆς νυκτὸς
ῥαν, ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες πολλὰ πλησιάσαντες ἔμελλον νὰ
ἐπιπέσωσι καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μοναστήριον, οἱ ἐχθροὶ ἀπελπι-
σθέντες πλέον ἔφυγον κακὴν κακῶς, ἀφήσαντες τὰ κανόνιά
τῶν, χαβάνι, πολεμεφόδια, ζωτροφί'ας, καὶ πολλὰ ψιλὰ
ἄρματα μετρίως σημαίας.

Εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἐφονεύθησαν ἀπὸ μὲν τοὺς ἐχθροὺς
ὑπὲρ τοὺς διακοσίους, καὶ τριανταεξ' ἐζωγρήθησαν μετὰ
τὸν πενήντα ἀλογομούλαρα· ἀπὸ δὲ τῶν ἐδικῶν μας πέντε
μόνον ἐπληρώθησαν.

Εἰς τὰς 24 τοῦ ἰδίου οἱ εἰς πύργον πολιορκούμενοι ἐχθροὶ
ἀπελπισθέντες παρεδόθησαν, καὶ τοὺς μὲν Ἀλβανοὺς 20
τὸν ἀριθμὸν ἐστείλαμεν εἰς τὴν Ἱεράπυττον, τοὺς δὲ Κρήτας,
ἐπειδὴ ἐνῶ παρεδίδον τὰ ὅπλα τῶν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διωρι-
σμένον ὁπλαρχηγὸν Κ. Ἰ. Κουμάκην, τὸν ἐκτύπησαν με-
τὰ μαχαίρῃ, καὶ ἄλλους δέκα Ἕλληνας αἰφνυδίως κατέ-
σφαξαν, καὶ κλεισθέντες πάλιν εἰς μίαν ἐκκλησίαν ἐπυρο-
βόλουν τοὺς Ἕλληνας, ὁρμήσαντες τοὺς κατεκαύσαμεν
ὅλους, πλὴν δύο σημαντικῶν ἀγαθῶν ὀνομαζομένων, Καρα-
κάσιδες, μετ' ἐνὸς δούλου τῶν, τοὺς ὁποίους μόλις ἐδυνή-
θημεν νὰ διαφυλάξωμεν ἀπὸ τὴν δικαίαν ὁρμὴν τῶν Ἑλλή-
νων. Εἰς αὐτὰς τὰς μάχας ἐφονεύθη ὁ Λαδάογλος, ἐπλη-
ρώθη δὲ καὶ ὁ Κιαχαγιάμπωης, ἀρχηγὸς τῶν Τούρκικων
στρατευμάτων.

Ἀφ' οὗ ἀφήκαμεν τὴν ἀναγκαίαν φρουρὰν εἰς τὴν πο-
λιορκίαν τῆς Σπιναλόγκας καὶ τῆς Ἱεραπύττου κινου-
μεν ἄφευκτα διὰ τὰ Μάλια μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς πα-
τρίδος, ὅπου μανθάνομεν ὅτι εἶναι περίπου ἑπτακό-
σιοι ἐχθροὶ, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ
νὰ πάθουν καὶ αὐτοὶ ὅτι ἔπαθαν καὶ οἱ ἄλλοι.

Ἐφθασαν καὶ ἔως ἑπτακόσιοι καστρινεῖς ἀπὸ τὰς νή-
σους, καὶ ὁ στρατὸς μας, χάρις τῷ Θεῷ, ἐπαυξάνει κα-
θημέραν, μόνον προσπαθεῖτε νὰ μᾶς προφθάνετε τὰ ἀναγ-
καῖα ἀπὸ πολεμεφόδια καὶ τροφάς.

Μένομεν εὐσεβάστως

Ἐν Πέτρα, τῇ 30 Νοεμβρίου 1827.

Ὁ γενικὸς Ἀρχηγὸς καὶ λοιποὶ ὁπλαρχεγοὶ

Ἰω. Χάλης. Ἰ. Σκανδάλης.

Π. Κατζίγαράκης. Γ. Πίπος.

Γ. Δαμανάκης. Γ. Λούπης.

Μαν. Κοκολάκης. καὶ λ.

Ὁ γεν. Γραμμ. τοῦ συμβουλίου. Α. Ποθητός.

Ἐξ Αἰγίνης, 13 Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ ἐπιβάτας ἐλθόντας τὴν παρελθούσαν νύκτα ἐκ Σύ-
ρας πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Ῥωσικὸς Πρέσβυς ἐκπέλευσας
καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου ἔφθασε μετὰ τῆς οἰκογε-
νείας τοῦ εἰς Σύραν, ὅπου καὶ διατρίβει ἤδη.

Μᾶς ἀναγγέλλουν ἐκ Τρικκάλων τῆς Κορινθίας ὅτι ὁ
ὁπλαρχηγὸς Κώνστας Τσαούσης, τὸν ὁποῖον ὁ αἰσθητὸς
Καραϊσκάκης εἶχεν ἀφήσει εἰς τινὰ Δέσιν λεγομένην Λά-
ζον καὶ κειμένην μεταξὺ Σαλῶνων καὶ Νεαπάτρας, συν-
εκρότησε μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατιωτῶν μάχην

πρὸς τριακοσίους ἐχθροὺς πλησίον εἰς τὸ Μαῦρον Λιβάρι,
ἐξελθόντας ἐκ Νεαπάτρας κατὰ τὰ ἐκεῖθι χωρία, διὰ νὰ
τὰ λεηλατήσουν. Οἱ ἡμέτεροι ἐκέκρυσαν τὴν μάχην, φο-
νεύσαντες ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα ἐχθροὺς καὶ αἰχμαλωτί-
σαντες τρεῖς· ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν ἑπτὰ. Οἱ
ἐχθροὶ ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγῃ πάλιν, ὅθεν ἐξήλ-
θον, τὸ δὲ εἰρημένον στρατιωτικὸν σῶμα τῶν ἡμετέρων δια-
μένει εἰς φύλαξιν τῆς αὐτῆς Δέσεως.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Γράμματα ἀξιωματικῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἀρ-
χιστρατήγου [ἀπὸ Δραγαμέστι] ἀναγγέλλουν ὅτι ἀπέ-
βησαν κατὰ συνέπειαν εἰς Δραγαμέστι καὶ τὰ λοιπὰ
μείναντα εἰς Καραβοστάσι στρατεύματα τοῦ Ἀρχι-
στρατήγου, ὁδηγούμενα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Κ. Μπό-
τζαρη καὶ Γ. Βαλτινοῦ γενικῷ φροντιστοῦ τοῦ ἀρχι-
στρατηγεῖου, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐκεῖ ἀπόδοσίν των οἱ
ἐχθροὶ κυριευθέντες ἀπὸ τὸν ὁδὸν ἄφησαν τὰς ὁποίας εἶ-
χον προκαταλάβει Δέσεις· ὅτι αἱ ἐμπροσθοφυλακαὶ τοῦ
Ἀρχιστρατήγου ἐξαπλωθεῖσαι ἔως εἰς τὸ μοναστήρι
Λιγοδίττι, κατέλαβον τὴν ὁχυρὰν καὶ ἐπουσιώδη ταύτην
Δέσιν, διότι ἀποκόπτεται εἰς τὸ ἐξῆς τῶν ἐν Μεσολογ-
γίῳ καὶ Ἀρτας ἐχθρῶν κάθε σχέσις καὶ ἀνταποκρίσις·
ὅτι οἱ στρατηγοὶ Μακρῆς, Δημότζίλις, καὶ Θεωδω-
ρῆς Μαγγίνας ὑπεδέχθησαν τὸν Ἀρχιστρατήγον μετὰ
ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των στρατιώτας μετὰ ἀνέκφρατον χαρὰν
καὶ ἀγαλλίασιν καὶ ὅτι ὁ στρατηγὸς Τζόγγας ἐπερι-
μένετο τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅτι ὁ περίφημος διὰ τὴν πρὸς
τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος προδοσίαν τοῦ Βαρνακιώτης ἐντρομος
ἔφυγε πανστρατιᾷ ἀπὸ Εἰρηόμερον [τοῦ ὁποίου ἦν ἀρ-
χηγὸς] καὶ κατέφυγεν εἰς τὸν Βάλτον διὰ νὰ ἐνωθῇ
μετὰ τὸν ὁμόφρονά του καὶ ὁμοῖόν του εἰς τὴν προδοσίαν Ἀν-
δρέαν Ἰσκον, ἐνθα Δέλουν προσμένει τὰς ὁδηγίας τοῦ δε-
σπότη των καὶ διοικητοῦ τῆς Ἀρτας ὅτι ἐντὸς ὀλί-
γου Δέλουν λάβει τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας των, καὶ ἡ
κατὰ τοῦ ἔθνους Δέλει ἐπιταχύνει τὴν ἀπώλειαν αὐ-
τῶν τῶν προδοτῶν τῆς πίστεως καὶ πατρίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 9 Δεκεμβρίου 1827.

Ὁ ἐπὶ τῶν Πολεμ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. Α. Βλαχόπουλος

Παῖον Κρητικὸς.

Ὁ κόσμος τὸ κηρύττει, ἀνδρεῖσι Κρητικοῖς,
πῶς εἴσθε τῆς Ἑλλάδος ἄνδρες πολεμικοί.

Καὶ ὅτι, ἂν ἐκ τύχης κακῆς πολεμικῆς
τινὲς ὑμῶν ἐξήλθον ἐκ γῆς τῆς πατρικῆς,

Εἰς ἄλλην γῆν Ἑλλάδος δὲν ἔπαυσάν ποτε,
νὰ φαίνωνται εἰς μάχας τυράννων νικηταί.

Διὸ ἐλπίζει πάλιν ἀξίως ἡ Ἑλλὰς
εἰς Κρητικούς θριάμβους καὶ νίκας τὰς πολλὰς.

Θαρσεῖτε οὖν ἀνδρείως μετὰ τόλμην Κρητικὴν,
νὰ λάβετε στεφάνων τιμὴν ἡρωϊκὴν.

Νὰ δείξετε πῶς εἴσθε σωτῆρες ἀληθεῖς
καὶ εἰς τοὺς βραχίονάς σας ἐλπίζει ἡ πατρίς.

Νὰ σώσετε τὴν Κρήτην πατρίδα σας καὶ τὴν Ἑλλάδα,
καὶ ὄνομα καὶ πρᾶγμα γλυκεῖαν καὶ περὶ τὴν. Μ. Β.